

რა არის ჭეშმარიტება? — ნომერი მეორე

არ დაბეჭდო ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვები

Jeff Pippenger

2023-09-05

ნაჩვენები იქნა, რომ 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე ისტორია არის ის ისტორია, რომელიც წარმოდგენილია იმ შვიდი ქუხილით, რომლებიც ბეჭდით იყო დახშული მადლის ჟამის დახურვამდე სულ ცოტა ხნით ადრე. ამ სტატიაში დავიწყებ იმ საკითხთა ნაწილის მიმოხილვას, რაც უკვე ამოვიცანით შვიდი ქუხილის სიმბოლიკის შესახებ. ამ ჭეშმარიტებათა წარმოსადგენად ჩვენ ვიყენებთ ისტორიულ ხაზებს ისტორიულ ხაზებზე. 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე, და ამ უკანასკნელის ჩათვლით, არსებობს ოთხი წინასწარმეტყველური საგზაო ნიშანი: პირველი ანგელოზის უწყების ძალით აღჭურვა, პირველი იმედგაცრუება, შუალამის ძახილი და დიდი იმედგაცრუება.

1840 წლის 11 აგვისტო მოასწავებდა მოსესთან დაკავშირებულ მოვლენას ცეცხლმოკიდებულ ბუჩქთან. 1844 წლის გაზაფხულში პირველი იმედგაცრუება მოასწავებდა მოსეს ცოლს, ციპორას, როდესაც მან მწუხარებითა და შიშით წინადაცვითა მათი ვაჟი. შუალამის ძახილი, რომელიც დაიწყო ექსეტერის ბანაკურ შეკრებაზე 12–17 აგვისტოს, მოასწავებდა მოსეს მისვლას ეგვიპტეში და მის პირველ გაფრთხილებას ეგვიპტის პირმშოთა სიკვდილის შესახებ. 1844 წლის 22 ოქტომბრის დიდი იმედგაცრუება მოასწავებდა ებრაელებს წითელ ზღვასთან.

მეფე დავითის დროს 1840 წლის 11 აგვისტო წინასახედ იყო ფილისტიმელთა მიერ ღვთის კიდობნის დაბრუნებით. 1844 წლის გაზაფხულზე მომხდარი პირველი იმედგაცრუება წინასახედ იყო უზას მიერ ღვთის კიდობანზე შეხებით. შუალამის ძახილი, რომელიც 12–17 აგვისტოს ექსეტერის ბანაკის შეკრებაზე დაიწყო, წინასახედ იყო დავითის მიერ კიდობნის იერუსალიმში შემოტანით. 1844 წლის 22 ოქტომბრის დიდი იმედგაცრუება წინასახედ იყო დავითის ცოლის, მიქალის მიერ, როცა მან დავითს შეიძულა კიდობნით იერუსალიმში შესვლის გამო.

1840 წლის 11 აგვისტო ქრისტეს ნათლისღებით იყო წინასწარ გამოკვეთილი. 1844 წლის გაზაფხულზე მომხდარი პირველი იმედგაცრუება ლაზარეს სიკვდილით გამოწვეული იმედგაცრუებით იყო წინასწარ გამოკვეთილი. შუალამის ძახილი, რომელიც ექსეტერის საკარვე შეკრებაზე 12–17 აგვისტოს დაიწყო, ქრისტეს იერუსალიმში დიდებით შესვლით იყო წინასწარ გამოკვეთილი. 1844 წლის 22 ოქტომბრის დიდი იმედგაცრუება ჯვრის იმედგაცრუებით იყო წინასწარ გამოკვეთილი.

ჩვენ აღვნიშნეთ, რომ ეს ოთხი ნიშნული ყოველი რეფორმატორული მოძრაობის სრული სტრუქტურის მხოლოდ ნაწილობრივ მონაკვეთს წარმოადგენს. ჩვენ ამ ოთხ ნიშნულს განვსაზღვრავთ იმ ისტორიის მოწმეებად, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო. ოთხივე ხაზის თითოეული მათგანის ერთ-ერთი

წინასწარმეტყველური მახასიათებელია ის, რომ ყოველი ხაზის ნიშნულები ერთსა და იმავე თემას ატარებს.

მოსესათვის ოთხივე საგზაონიშანი ეხებოდა ღმერთის საქმეს — აღთქმაში შესვლას რჩეულ ხალხთან, აბრაამის წინასწარმეტყველების აღსრულებაში. მეფე დავითის რეფორმის ხაზში ოთხივე საგზაონიშანი დაკავშირებული იყო ღმერთის კიდობანთან. ქრისტეს ხაზში ოთხივე საგზაონიშანი დაკავშირებული იყო სიკვდილსა და აღდგომასთან.

1840 წლის 11 აგვისტო იყო დღის წელიწადად პრინციპის დადასტურება. 1844 წლის გაზაფხულზე პირველი იმედგაცრუება გამოიწვია დღის წელიწადად პრინციპის მცდარმა გამოყენებამ. სამუელ სნოუს შუალდამის ძახილის უწყება იყო დღის წელიწადად პრინციპის იმ წარუმატებელი გამოყენების შესწორება და სრულყოფა. შესწორებული უწყება დაფუძნებული იყო დღის წელიწადად პრინციპზე და აღსრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. ოთხივე სასაზღვრო ნიშანი მიუთითებს დღის წელიწადად პრინციპზე.

დღის უაითი გვამცნობს, რომ შვიდი ქუხილი წარმოადგენს იმ მოვლენებს, რომლებიც მოხდა პირველი და მეორე ანგელოზთა უწყებების განმავლობაში; მაგრამ იგი ასევე ასწავლის, რომ შვიდი ქუხილი წარმოადგენს „მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთი წესრიგით გამოცხადდება“. შვიდი ქუხილი წარმოადგენს ოთხ წინასწარმეტყველურ მოვლენას, რომლებიც დაიწყო 1840 წლის 11 აგვისტოს და დასრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, და ეს ოთხი სასაზღვრო ნიშანი ჩვენს ისტორიაშიც იმავე წესრიგით განმეორდება.

2001 წლის 11 სექტემბერი წინასწარ იქნა განსაზღვრებული 1840 წლის 11 აგვისტოთი, და ორივე ეს თარიღი ისლამთან არის დაკავშირებული; ამგვარად, ადვენტიზმის დასაწყისი ადვენტიზმის დასასრულს ერთიანდება. როგორც 1840 წლის 11 აგვისტო, ისე 2001 წლის 11 სექტემბერი, მათი შესაბამისი ისტორიის უმთავრესი წინასწარმეტყველური წესის დადასტურება იყო.

2001 წლის 11 სექტემბერს ჩამოვიდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი, ხოლო 1840 წლის 11 აგვისტოს ჩამოვიდა გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზი. Future for America-ს პირველი იმედგაცრუება იყო წარუმატებელი წინასწარმეტყველება ისლამთან დაკავშირებით 2020 წლის 18 ივლისს. გზავნილი, რომელიც იხსნება, როგორც ეს იყო შუალდამის ძახილი ექსეტერში 1844 წლის ზაფხულში, არის ადრე მოცემული წარუმატებელი წინასწარმეტყველების შესწორება. მილერიტებისთვის ეს შესწორება ეხებოდა ადრე წარუმატებელ გამოყენებას პრინციპისა „ერთი დღე — ერთი წელი“, რომელიც 1843 წელს უფლის დაბრუნების დროდ განსაზღვრავდა. დღეს შესწორება, რომელსაც მილერიტების შუალდამის ძახილის გზავნილი წარმოადგენს, უნდა იყოს ისეთისავე ნიშნული, რომელიც ისლამს წარმოადგენს, როგორც წინა ორი ნიშნული წარმოადგენდა. შესწორება, რომლის ტიპიც სამუელ სნოუს საქმიანობით იყო ნაჩვენები, არ იყო მანამდე არსებული წარუმატებელი წინასწარმეტყველების უგულვებელყოფა, არამედ იმ წინასწარმეტყველების დაზუსტება, რომელმაც ადრე

მარცხი განიცადა.

„იმედგაცრუებულებმა წმინდა წერილებიდან დაინახეს, რომ ისინი დაყოვნების ჟამში იყვნენ და რომ ხილვის აღსრულებას მოთმინებით უნდა დალოდებოდნენ. იმავე მტკიცებულებამ, რომელმაც ისინი აღძრა, 1843 წელს თავიანთი უფლის მოლოდინში ყოფილიყვნენ, მიიყვანა ისინი იმ მოლოდინამდე, რომ იგი 1844 წელს მოვიდოდა.“ *Early Writings*, 247.

დღეს ის გზავნილი, რომლის ტიპსაც წარმოადგენს ექსეტერის ბანაკის შეკრებიდან გამოსული უწყება, იქნება წინათ მცდარი წინასწარმეტყველების სრულყოფა. მილერიტების ისტორიის დიდი იმედგაცრუება წარმოადგენს დიდ იმედგაცრუებას, რომელიც კვირა კანონის დროს ხდება, მაგრამ იგი ისლამის შესახებ წინასწარმეტყველების კონტექსტში იქნება. სამუელ სნოუს უწყება იყო ზუსტი თარიღის იდენტიფიცირება. თარიღი სწორი იყო, მაგრამ მოვლენა — მცდარი. დღევანდელი უწყება, რომელსაც სნოუს უწყება წარმოადგენს, იქნება ისლამის შესახებ უწყება, რომელიც არის იმ უწყების სრულყოფა, რომელმაც პირველად იმედგაცრუებისას, 2020 წლის 18 ივლისს, მარცხი განიცადა.

ახლა აღარ არის ჩართული დროები და თარიღები, რადგან 1844 წლის 22 ოქტომბრიდან მოყოლებული, დროის დანიშვნა აღარ უნდა იყოს ღვთის წინასწარმეტყველური უწყების ნაწილი.

„უფალმა მიჩვენა, რომ მესამე ანგელოზის უწყება უნდა წავიდეს და გამოცხადდეს უფლის გაფანტულ შვილთა მიმართ, და რომ იგი დროზე არ უნდა იქნეს დამაგრებული; რადგან დრო აღარასოდეს იქნება კვლავ გამოცდა. ვიხილე, რომ ზოგიერთი ცრუ აღტყინებაში მოდიოდა, რაც დროის ქადაგებიდან წარმოიშობოდა; რომ მესამე ანგელოზის უწყება დროზე ძლიერია. ვიხილე, რომ ამ უწყებას შეუძლია იდგეს საკუთარ საფუძველზე და რომ მას გასამტკიცებლად დრო არ სჭირდება, და რომ იგი წავა ძლიერი ძალით, შეასრულებს თავის საქმეს და შემოკლდება სიმართლით.“ *Experience and Views*, 48, 49.

ჩვენი ისტორიის მეოთხე საგზური ნიშანი უნდა იყოს კვირადღის კანონი, ვინაიდან ყველა რეფორმატორული ხაზის წმინდა ისტორიები, ერთმანეთზე ხაზის მიყოლებით აღებული ერთობლივად, და ამ ისტორიათა შთაგონებული კომენტარითურთ წინასწარმეტყველების სულის მეშვეობით, დამაჯერებლად მოწმობს, რომ კვირადღის კანონი არის მეოთხე საგზური ნიშანი მას შემდეგ, რაც ჩვენი ისტორიის ფარგლებში ძლევამოსილი ანგელოზი ჩამოდის. შვიდი ქუხილის ისტორიის მეოთხე საგზური ნიშანი, რომლებიც არიან „მომავალი მოვლენები, რომლებიც თავიანთი რიგით გაცხადდება“, დაკავშირებული უნდა იყოს ისლამთან, იმ ფაქტის საფუძველზე, რომ ყოველ რეფორმატორულ მოძრაობაში ერთი და იგივე თემა ყოველთვის იმავე ოთხ საგზურ ნიშანში არსებობს.

ისლამი საკვირაო კანონის დროს წინასწარმეტყველური მოვლენების ნაწილი იქნება მეორე მიზეზის გამოც. იესო, იუდას ტომის ლომი, განსაკუთრებული განზრახვით აიღო ამ ოთხი მოვლენის ისტორია და განსაზღვრა იგი, როგორც თავისთავადი

სიმბოლო. ეს სიმბოლო არის შვიდი ქუხილი. ყოველ რეფორმატორულ მოძრაობაში არსებობს სხვა გზამანიშნებიც, რომლებიც იუდას ტომის ლომის მიერ შვიდ ქუხილად განსაზღვრულ ამ ოთხ გზამანიშნამდეც და მათ შემდეგაც გვხვდება. როგორც თავისთავადი სიმბოლო, ამ ოთხ გზამანიშნის შემცველი სიმბოლური ისტორიის პირველი გზამანიშნი წარმოადგენდა ისლამის მიერ შეერთებულ შტატებზე თავდასხმას 2001 წლის 11 სექტემბერს. ის ფაქტი, რომ ალფა და ომეგა დასასრულს დასაბამთან აიგივებენ, საკვირაო კანონის დროს ისლამის არსებობას ადასტურებს, რადგან ამ ოთხი გზამანიშნისგან პირველი იყო ისლამის თავდასხმა 2001 წლის 11 სექტემბერს; ამიტომ მეოთხე და უკანასკნელი გზამანიშნიც ასევე უნდა იყოს ისლამის თავდასხმა შეერთებული შტატების წინააღმდეგ.

სავსებით შესაძლებელია, რომ საკვირაო კანონი ისლამის მიერ ნიუ-იორკის ქალაქზე განხორციელებული კიდევ ერთი თავდასხმა იყოს, და ეს დასასრულს უპასუხებდა, როგორც დასაწყისით იდენტიფიცირებულს; თუმცა, სულ მცირე, იგი ისლამის მიერ განხორციელებული თავდასხმა იქნება, როგორც ეს 2020 წლის 18 ივლისის წინასწარმეტყველებაში იყო ნათქვამი.

ჩვენ ასევე აღვნიშნეთ, რომ ალფამ და ომეგამ იმ ოთხი ისტორიის შიგნით ერთი ისტორია დაფარეს. სინამდვილეში, ეს დაფარული შინაგანი ისტორია არის ძირითადი გამოცხადება, რომელიც ახლა გამოითქმის იმ ბრძანებასთან კავშირში, რომ „არ დაბეჭდო გამოცხადების წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვები.“ ეს დაფარული შინაგანი ისტორია შეიმეცნება მაშინ, როდესაც შვიდი ქუხილით წარმოდგენილ ოთხ ნიშნულში ვხედავთ, რომ ამ ოთხ ნიშნულს შიგნით არის ერთი პერიოდი, რომელიც იწყება იმედგაცრუებით და მთავრდება იმედგაცრუებით. მილერიტულ ისტორიაში მეორე ანგელოზის მოსვლიდან მესამის მოსვლამდე არის განსაზღვრული ისტორია, რომელიც თავისთავად წარმოადგენს სიმბოლოს. იგი იწყება ანგელოზის უწყებით, რომელიც უნდა შეიჭამოს, და ამგვარად აღნიშნავს დაყოვნების დროს ათი ქალწულის იგავში. შემდეგ იგი მიუთითებს შუალდამის ძახილზე, რომელიც აგრეთვე არის უწყება, რომელიც უნდა შეიჭამოს, და შემდეგ მიჰყავს მესამე უწყების მოსვლამდე, რომელიც ასევე უნდა შეიჭამოს.

შვიდი ქუხილის ხაზის შიგნით არსებული დაფარული შინაგანი ხაზი წინასწარმეტყველურად დასტურდება არა მხოლოდ იმით, რომ დასაწყისი წარმოადგენს იმედგაცრუებას, და ანგელოზის მოსვლითა და ჭამის შესახებ გზავნილით, რომელიც შემდეგ დიდ იმედგაცრუებაში მეორდება, არამედ იგი „ჭეშმარიტებითაც“ დასტურდება.

ძველი აღთქმის იმ ებრაული სიტყვის, „emet“-ის, რომელიც „ჭეშმარიტებად“ ითარგმნება, შესაქმნელად დიდებულმა ენათმეცნიერმა გამოიყენა ებრაული ანბანის პირველი ასო, შემდეგ ანბანის მეცამეტე ასო და ბოლოს ანბანის უკანასკნელი ასო, რათა შეექმნა სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც ჭეშმარიტება. ჩვენ ვაჩვენეთ, რომ ეს ასოები წარმოადგენენ პირველად მოხსენიების წესის პრინციპს — პრინციპს, რომელიც დასასრულს თავიდანვე განსაზღვრავს. პირველი ასო არის ასო „ალფა“. შუა ასო ებრაული ანბანის მეცამეტე ასოა და ამბოხებას აღნიშნავს. უკანასკნელი ასო არის

უკანასკნელი, დასასრული, ომეგა. ჩვენ ვაჩვენებთ, რომ ეს სამი ასო წარმოადგენს მარადიული სახარების სამ საფეხურს, როგორც ამას რამდენიმე წინასწარმეტყველური ხაზი ადასტურებს.

იმ სამი ასოს მნიშვნელობა შეესაბამება სამივე ანგელოზის უწყების მნიშვნელობას. იმ სამი ასოს მნიშვნელობა შეესაბამება ბრძენთა და ბოროტთა განწმედის პროცესს დანიელის მეთორმეტე თავის მეათე მუხლში, სადაც ისინი იწმინდებიან, თეთრდებიან და გამოიცდებიან. სამი ებრაული ასო, რომლებიც გაერთიანდა სიტყვის „ჭეშმარიტება“ შესაქმნელად, ატარებს ალფასა და ომეგას ნიშანს, და ის სამი საფეხური, რომლებსაც ისინი პირველ ანგელოზის უწყებაში განსაზღვრავენ, იწოდება მარადიულ სახარებად. იმ ასოებით წარმოდგენილი სამი საფეხური ასევე გამოხატავს სულიწმიდის მოქმედებას, როგორც ეს იოანეს მეთექვსმეტე თავშია წარმოჩენილი.

და როდესაც იგი მოვა, ამხილებს წუთისოფელს ცოდვის, სიმათლისა და სამსჯავროს გამო: ცოდვის გამო, რადგან არ სწამთ ჩემი; სიმათლის გამო, რადგან მივდივარ მამაჩემთან და ვედარ მიხილავთ; სამსჯავროს გამო, რადგან ამ წუთისოფლის მთავარი უკვე გასამართლებულია. იოანე 16:8–11.

პირველი იმედგაცრუება წარმოდგენილია როგორც ცოდვა, როგორც ეს ნაჩვენებია მოსეს, უზას, მარიამისა და მართას, და მილერიტების მაგალითებში; რადგან იოანეს მეთექვსმეტე თავი აღწერს სულიწმიდის საქმეს „ცოდვის“ მხილებაში, ეს მოხდა იმიტომ, რომ „არ სწამთ“. ყველა ის სიმბოლო, რომლებიც ჩვენ ახლა მოვიხმეთ, წარმოადგენს პირველ იმედგაცრუებას, და თითოეული მათი ისტორია მოწმობს, რომ ეს იმედგაცრუება გამოწვეული იყო იმ ცოდვით, რომ არ ირწმუნეს რაიმე, რაც მანამდე უკვე ჰქონდათ გამოცხადებული. პირველი ნაბიჯი არის ცოდვაში მხილება. პირველი ნაბიჯი არის ებრაული ანბანის პირველი ასო.

ფარული ისტორიის მეორე სასაზღვრო ნიშანი არის სიმათლე, სადაც ღვთის ძალის გამოცხადება ცხადდება იმათ სიმათლეში, რომელთაც შუალამის დაღადისის უწყება მიაქვთ. ისინი ავლენენ ღვთის სიმათლეს დაყოვნების დროის დასასრულს, რადგან იოანეს მეთექვსმეტე თავი ამბობს, რომ ქრისტე წავიდა თავის მამასთან და მათ ქრისტე აღარ იხილეს. სიმათლის გამოცხადებამდე ქრისტე დაყოვნებულიყო. მილერელებთან, როდესაც ქრისტემ თავისი ხელი მოხსნა, შეცდომა იქნა შეცნობილი. შემდეგ გასწორებული უწყების შინაარსმა თავყვანისმცემელთა ორი კლასი წარმოშვა. ერთმა კლასმა სიმათლე გამოავლინა, რადგან მათ ზეთი ჰქონდათ, ხოლო მეორე კლასმა გამოავლინა ის აჯანყება, რომელიც ებრაული ანბანის მეცამეტე ასოთია წარმოდგენილი.

„მთელი დედამიწის უფლის წინაშე მდგომ ცხებულთ ის მდგომარეობა აქვთ, რომელიც ოდესღაც სატანას ჰქონდა, როგორც მფარველ ქერუბიმს. მისი ტახტის გარემომცველ წმიდა არსებათა მეშვეობით უფალი განუწყვეტელ კავშირს ამყარებს დედამიწის მკვიდრებთან. ოქროს ზეთი აღნიშნავს იმ მაღლს, რომლითაც ღმერთი მორწმუნეთა სასანთლეებს მარად ამარაგებს, რათა ისინი არ აციმციმდნენ და არ ჩაქრნენ. ეს წმიდა ზეთი ზეციდან რომ არ იღვრებოდეს ღვთის სულის უწყებებში, ბოროტების ძალებს სრული ბატონობა ექნებოდათ ადამიანებზე.“

„ღმერთი შეურაცხყოფა, როდესაც ჩვენ არ ვიღებთ იმ უწყებებს, რომელთაც იგი გვიგზავნის. ამგვარად, ჩვენ უარვყოფთ იმ ოქროს ზეთს, რომელსაც იგი ჩვენს სულებში გადმოღვრიდა, რათა იგი სიბნელეში მყოფთათვის გადაცემულიყო. როცა გაისმება ძახილი: ‘აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად,’ ისინი, რომელთაც წმიდა ზეთი არ მიუღიათ, რომელთაც ქრისტეს მაღლი თავიანთ გულებში არ შეუნახავთ, უგუნური ქალწულების მსგავსად აღმოაჩენენ, რომ თავიანთი უფლის შესახვედრად მზად არ არიან. მათ არ აქვთ საკუთარ თავში ძალა, რომ ზეთი მოიპოვონ, და მათი ცხოვრება ნანგრევად იქცევა. მაგრამ თუ ღვთის წმიდა სული ითხოვება, თუ ვევედრებით, როგორც მოსე ევედრებოდა: ‘მიჩვენე მე დიდება შენი,’ ღვთის სიყვარული ჩვენს გულებში უხვად გადმოიღვრება. ოქროს მიღებით, ოქროს ზეთი ჩვენამდე მოიწვდენა. ‘არა ძალით და არა ძლიერებით, არამედ ჩემი სულით, ამბობს ცაბაოთ უფალი.’ სიმართლის მზის ნათელი სხივების მიღებით, ღვთის შვილები წუთისოფელში სინათლეებად ბრწყინავენ.“ Review and Herald, July 20, 1897.

გაითვალისწინეთ, რომ ისინი, ვინც შუალამის ძახილის ცნობას იღებენ, მოსეს მიერ არიან წინასახედად წარმოდგენილნი ხორების მღვიმეში, როცა იგი ევედრებოდა ღმერთს, ეჩვენებინა მისთვის თავისი დიდება. ამ ორმა ჯგუფმა თავისი ხასიათი საბოლოოდ ჩამოაყალიბა შუალამის ძახილამდე, დაყოვნების ჟამს.

„ახლა ჩვენ ვცხოვრობთ უაღრესად სახიფათო დროში, და არც ერთმა ჩვენგანმა არ უნდა დააყოვნოს ქრისტეს მოსვლისათვის მომზადების ძიება. ნურავინ მიჰყვება უგუნურ ქალწულთა მაგალითს და ნუ იფიქრებს, თითქოს უსაფრთხო იყოს კრიზისის დადგომამდე ლოდინი, ვიდრე იმ დროისათვის დასადგომად ხასიათის მომზადებას შეიძენდეს. მეტისმეტად გვიანი იქნება ქრისტეს სიმართლის ძიება მაშინ, როდესაც სტუმრებს შიგნით მოიწვევენ და შეამოწმებენ. ახლა არის დრო, რომ შევიდნოთ ქრისტეს სიმართლით, — საქორწინო სამოსით, რომელიც მოგამზადებთ კრავის საქორწინო სერობაში შესასვლელად. იგავში უგუნური ქალწულები წარმოდგენილნი არიან როგორც ზეთის მთხოვნელნი და, თავიანთი თხოვნის მიუხედავად, მის მიუღებელნი. ეს სიმბოლურად აღნიშნავს მათ, რომელთაც თავი არ მოუმზადებიათ ისეთი ხასიათის განვითარებით, რომელიც კრიზისის ჟამს მათ დადგომას შეძლებს.“ The Youth’s Instructor, January 16, 1896.

შუალამის ძახილისას ერთ ჯგუფს ჰქონდა საჭირო ზეთი, ხოლო მეორეს — არა. მეორე საფეხურია დაყოვნების დროის დასასრულს სიმართლის ან უსამართლობის გამოვლინება, „რადგან“ სასიძო წავიდა „თავის“ „მამასთან, და ველარ მიხილავთ“. მეორე საფეხური ებრაული ანბანის მეცამეტე ასოა. დაფარული ისტორიის მესამე საფეხურია სამსჯავრო, დიდი იმედგაცრუება და ანბანის უკანასკნელი ასო.

შვიდი ქუხილის შიგნით დაფარული ისტორიის შესახებ მოწმობს სიტყვა „ქეშმარიტება“, დასაწყისში განცდილი იმედგაცრუება, რომელიც განსაზღვრავს უკანასკნელ იმედგაცრუებას, და ანგელოზი, რომელიც გზავნილით მოდის დასაწყისშიც და დასასრულშიც. დაფარული ისტორია მხოლოდ მათ მიერ იქნება შეცნობილი, ვინც მიიღეს ბიბლიის შესწავლის ის წესები, რომლებიც უმაღლესი ავტორიტეტის მიერ არის მოცემული. დასაწყისში მილერის წესები, ხოლო დასასრულს

— წინასწარმეტყველური გასაღებები.

შვიდი ქუხილის ისტორიის გათვალისწინებით, როგორც ეს ახლახან წარმოვადგინეთ, არსებობს ისეთი აქცენტი, რომელიც უნდა განმეორდეს და დამახსოვრდეს. ყოველ რეფორმაციულ ხაზში პირველი იმედგაცრუება მანამდე დამკვიდრებული ჭეშმარიტების უგულებელყოფაა. მოსემ დაავიწყდა თავისი ძის წინადაცვითა, თუმცა სწორედ ეს იყო იმ აღთქმის ნიშანი, რომელსაც აბრაამის წინასწარმეტყველება მიუთითებდა. უზას დაავიწყდა, რომ კიდობანს მხოლოდ მღვდლობა შეიძლებოდა შეეხებოდა. მარიამი და ელისაბედი ლაზარეს ისტორიის ფარგლებში მოწმობენ, რომ მათ წინასწარვე იცოდნენ ქრისტეს აღდგომის ძალის შესახებ. როდესაც 1843 წლის დიაგრამა შეიქმნა, ხელმძღვანელებმა (თანატოლთა ზეწოლით) მამა მილერს დააყრდნეს, რათა უგულებელყოფა ის, რასაც ყოველთვის ამბობდა 1843 წლის შესახებ. ისინი დაჟინებით მოითხოვდნენ, რომ შეეცვალა თავისი დამკვიდრებული მოწმობა, რომელიც 1843 წლის თარიღთან დაკავშირებით გარკვეული მოქნილობის საშუალებას ტოვებდა, როგორც მათი წინასწარმეტყველების თანახმად ორი ათას სამასი დღის აღსრულების დროს. მილერის მოწმობა ცხადყოფს, რომ მოძრაობის სხვა ხელმძღვანელთა მიერ მოტანილმა თანატოლთა ზეწოლამ იგი მიიყვანა იქამდე, რომ დაეტოვებინა წინასწარმეტყველების აღსრულების დროის თავისი განუსაზღვრელი განსაზღვრა და პირდაპირ განეცხადებინა, რომ იგი 1843 წელს აღსრულდებოდა.

Future for America-სთან ერთად, ჩვენ ვიცოდით, რომ აღარასოდეს უნდა ყოფილიყო სხვა გზავნილი, რომელიც „დროს დაეკიდებოდა“. Future for America მოძრაობის მთელი ისტორიის განმავლობაში განმეორებით ასწავლიდა ამ ფაქტს. პირველი იმედგაცრუება მუდამ დაფუძნებულია უკვე დადგენილი გამომცდელი ჭეშმარიტების უგულებელყოფაზე. ეს იყო ჭეშმარიტების ცოდვილი უგულებელყოფა, მაგრამ კიდევ უფრო მნიშვნელოვანი ის იყო, რომ ეს წარმოადგენდა უილიამ მილერის ძირითადი წესის ცოდვილ უგულებელყოფას, რომლის დასასრულიც განსაკუთრებულად იყო განსაზღვრული 1844 წლით.

და ანგელოზმა, რომელიც ვიხილე, რომ იდგა ზღვაზე და მიწაზე, აღაპყრო თავისი ხელი ცისკენ და დაფიცა მას, ვინც ცოცხლობს უკუნიითი უკუნიამდე, რომელმაც შექმნა ცა და რაც მასშია, მიწა და რაც მასზეა, ზღვა და რაც მასშია, რომ დრო აღარ იქნება. გამოცხადება 10:5, 6.

ანგელოზი, რომელიც ხმელეთსა და ზღვაზე იდგა, დის უაიტის თანახმად, იყო „არანაკლებ პიროვნება, ვიდრე იესო ქრისტე“. „Future for America“-მ უგულებელყო იესო ქრისტეს პირდაპირი ბრძანება! პირადად მე მხოლოდ იმ მცირერიცხოვან ადამიანთაგან რამდენიმესთან მქონდა ურთიერთობა, რომელთაც 2020 წლის 18 ივლისამდე ვუკავშირდებოდი. ამ მცირერიცხოვანთაგან მხოლოდ ორთან, და ამ ორიდან ერთს ახლა იესოში სძინავს, ერთად შევისწავლე და გამოვცადე ის, რაც ღვთის სიტყვიდან მოდიოდა 2020 წლის 18 ივლისის გამოცდილებასთან დაკავშირებით. მაგრამ მილერიტული ისტორიის საფუძველზე, რომელიც არის დასაწყისი იმისა, რომლის დასასრულსაც ჩვენ წარმოვადგენთ, დარწმუნებული ვარ, რომ ჯერ კიდევ არიან ისინი, ვინც იმ დროს მოძრაობაში იყვნენ და კვლავაც წარმოქმნიან

წინასწარმეტყველების ისეთ გამოყენებებს, რომლებიც „დროზეა ჩამოკიდებული“. მზისქვეშეთში არაფერია ახალი.

დრო მეტისმეტად მცირეა, რათა გაგრძელდეს ამგვარი წინასწარმეტყველური აღტაცება, მაგრამ ყოველი კაცი სრულად იყოს დარწმუნებული საკუთარ გონებაში. და ყოველი იმ კაცთაგანი, ვინც იკავებს პოზიციას იმ მხარეს, რომელიც ჯერ კიდევ თამაშობს დროსთან, იცოდეს, რომ Future for America უარყოფს ყველა იმგვარ გამოყენებას, ვინაიდან ისინი სხვა არაფერია, თუ არა სატანური ცდუნებანი.

შვიდი ქუხილის შემადგენელ ოთხ საგზაო ნიშანში არსებული შინაგანი დაფარული წინასწარმეტყველური ხაზი არის ის, რასაც ახლა იუდას ტომის ლომი ხსნის. ეს სტატია მხოლოდ იმაზე ჩვენი ნათქვამის მიმოხილვა იყო, რაც ვთქვით ებრაულ სიტყვაზე “‘emet”, რომელიც ითარგმნება როგორც ჭეშმარიტება. იგი არ შეხება ყველაფერს, რაც ადრე გაგვიზიარებია, მაგრამ ამ მიმოხილვის მიზანია იმის ჩვენება, რომ იოანეს მეთექვსმეტე თავის მერვე მუხლი სრულიად ეთანხმება წინასწარმეტყველურ მოდელს, რომელსაც ჩვენ ვთავაზობთ შვიდი ქუხილის შიგნით არსებულ დაფარულ შინაგან წინასწარმეტყველურ ხაზთან დაკავშირებით.

ჯერ კიდევ საჭიროა მცირე დამატებითი მიმოხილვა, ვიდრე მივალთ იმ დასკვნამდე, რომელსაც შემდეგ სტატიაში განვიხილავთ.

ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვები არ დაბეჭდო ბეჭდით, რადგან ჟამი ახლოსაა: ვინც უსამართლოა, კვლავ იყოს უსამართლო; და ვინც უწმინდურია, კვლავ იყოს უწმინდური; და ვინც მართალია, კვლავ იყოს მართალი; და ვინც წმიდაა, კვლავ იყოს წმიდა. და აჰა, მალე მოვალ; და ჩემი საზღაური ჩემთან არის, რათა თითოეულს მივაგო მისი საქმისამებრ. მე ვარ ალფა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული, პირველი და უკანასკნელი. გამოცხადება 22:10–13.